

ROSA

**Zpravodaj farností Nezamyslice, Tištín a Dobromilice
Jaro 2021**

Pozdrav od duchovního správce farnosti

Před nedávnem jsem dostal otázku: „Co je to štěstí?“ Za normální situace bych se asi jen pousmál a možná letmo prohodil něco jako: „Muška jenom zlatá“. Ale už je to rok, co se potýkáme se situací různých omezení, které mají více, či méně vliv na naše „ŠTĚSTÍ“, a tak bych rád využil tohoto zamyšlení se, ke krátkému povzbuzení.

Myslím, že štěstí, jako takové, nám není předurčeno, ani na něj nelze pohlížet jako na nějakou námi vybájenou skutečnost, která nám buď je, nebo není dopřána v takové podobě, v jaké jsme si ji vysnili. To by totiž znamenalo, že pokud by se námi vyhlížená skutečnost nevyvíjela podle našeho přání, začali bychom si zoufat či malomyslnět. Tím směřuji k závěru, že jsme-li schopni přijímat změny (okolnosti, ...), což je především úkonem rozumu (pokory, učenlivosti, ...), dáme tak průchod od původních plánů a snů, které jsou sice důležité, ale ne vždy uskutečněné a nám dopřány, ke skutečnému štěstí, které se jako takové zprvu vůbec nejeví.

Naši moudří předkové byli mnohem stručnější, když říkali: „Každý svého štěstí strůjcem!“ Jako by tímto pořekadlem právě chtěli naznačit, že se vlastně jedná především o úkon rozumu, vědomé snahy reagovat na podněty, a umění přehodnocovat a aktualizovat na základě okolností a změn.

Chtěl bych vám tedy popřát a požehnat o těchto Velikonocích, abychom nelpěli na skutečnostech nám odepíraných, ale uměli objevovat krásu a štěstí tam, kde bychom to zřejmě vůbec nečekali. Vždyť právě Velikonoce jsou svátky oné veliké noci, kdy došlo k absolutnímu zvratu v pohledu na štěstí člověka.

+P. Marek F. Glac, farář

Rok rodiny

Na svátek svatého Josefa vyhlásil papež František Rok rodiny, aby lidé prožívali evangelium rodiny jako radost, která naplňuje srdce a celý život.

Kardinál Farrell z Úřadu pro laiky, rodiny a život k té příležitosti řekl: „Rodiny mají nesmírný potenciál a jsou darem pro celou společnost a církev. Proto je třeba uznat jejich roli a zaangažovat je jako subjekt řádné pastorace ve farnosti a diecézi. Důležitým aspektem této role je živé svědectví. Nezřídka vynikají svou každodenně prožívanou vírou, jsou živým katechismem. Mnoho je rodin, které příkladným způsobem prožívají svoji víru a povolání. Velmi povzbudivé také je, když vidíme, jak se nepoddávají těžkostem, ale berou je na sebe s hlubokou radostí, která je srdcem svátosti manželství a oživuje celé bytí manželů a dalších členů rodiny. Jejich život je poselstvím naděje pro celý svět.“

Snahou Roku rodiny je, abychom si společně hlouběji uvědomovali spoluodpovědnost všech v církvi a hledali, co rodiny v současné době od společenství církve opravdu potřebují.

Papež František také ve své encyklice píše: „Radost z lásky zakoušené v rodině je také radostí církve. Rodina, která objevuje a zažívá radost jak z této lásky, tak z daru, kterým je pro církev a společnost, se může stát světlem v temnotě světa“. A dnešní svět toto světlo rozhodně potřebuje.

Na pastorační radě naší farnosti jsme se rozhodli, že se k prožívání Roku rodiny připojíme a budeme hledat způsoby, jak jej prožívat v našich konkrétních podmínkách. A protože je přáním papeže Františka, aby rodiny nebyly chápány jako předmět pastorace, nýbrž jako její živý subjekt, bude účast každé rodiny potřebná. Už jen třeba proto, aby přivítala ve svém domě Svatou rodinu (viz. obrázek na úvodní stránce), která našimi farnostmi bude putovat. Stejně tak je každý z nás zván, aby se stal živým subjektem pastorace a nebál se sdělit své potřeby nebo přišel s nápadem, jak Rok rodiny společně prožívat.

Modlitba k svaté Rodině

Ježíši, Maria, Josefe, ve vás nazíráme krásu opravdové lásky;
obracíme se k vám s důvěrou.

Svatá Rodino z Nazareta,
učíš také naše rodiny místem srdečného sdílení
a společenstvím modlitby, skutečnou školou evangelia a malou domácí církví.
Svatá Rodino z Nazareta,
ať v našich rodinách už nikdy nevládne násilí, neústupnost a rozdělení;

kéž ti, kdo zakusili zranění a pohoršení, najdou brzy útěchu a uzdravení.
Svatá Rodino z Nazareta,
ať si všichni uvědomují, jak je rodina posvátná a nedotknutelná
a jakou krásou byla obdařena v Božím plánu.
Ježíši, Maria, Josefe, slyšte nás a vyslyšte naši prosbu.
Amen.

/S využitím encykliky Amoris laetitia papeže Františka/

Alice Košárková

Společenství rodin

Naše pravidelná setkávání zastavila omezení, která všichni značně pociťujeme. Po delší době jsme pochopili, že to není na chvíli, proto nastoupila technologie a začalo on-line setkávání.

Jsou to pro nás chvíle sdílení víry, radostí, starostí, zkušeností, a hlavně se můžeme navzájem podpořit a vše odevzdat Pánu v modlitbě.

Jsme moc rádi, když je s námi i náš otec Marek a slyšíme pohled ze strany kněze.

Manželé Rudykovi

Velikonoční paškálek

K Velikonocům a ke slavení liturgie Vzkříšení neodmyslitelně patří také paškál. Ten je při velikonoční vigílii zapalován jako symbol vzkříšeného Krista, který proráží i temnoty smrti.

Vzhledem k situaci budeme letošní velikonoční liturgii slavit převážně doma. Přesto si můžeme při sledování obřadů Bílé soboty z kostela zapálit svůj vlastní paškálek a být tak alespoň symbolicky spojeni s celou farností.

Paškál je pro zájemce připraven k vyzvednutí vzadu v kostele.

Kéž slavné Kristovo vzkříšení i naše temnoty ve světlo promění.

Alice Košárková

Svatý Josef

Kdo to byl sv. Josef, jehož liturgický svátek slavíme 19.3.?

Je to patron manželů a rodin, dětí, mládeže, sirotků, těch, kdo žijí v panenství, dělníků, řemeslníků, tesařů, truhlářů, dřevorubců, kolářů, inženýrů, hrobníků, vychovatelů, cestujících, vyhnanců a umírajících.

Atributy jsou tesařské náčiní, někdy rozkvetlá hůl (podle apokryfů byl takto zvolen za Mariina muže); často je zobrazován s Ježíškem v náručí a s lilií jako symbolem čistoty; jako stařec; jak pracuje s Ježíšem v dílně; u jeslíček v Betlémě a na jiných výjevech z Ježíšova dětství.

Národností byl Žid. Jeho děti byly Ježíš Kristus, Joses, Jakub Spravedlivý, Joseph Barsabas, Šimona a Juda. Jeho rodiče byli Jacoba a Heli.

Pocházel z rodu Davidova, narodil se v Betlémě a v evangeliu je označen mužem spravedlivým. Bůh ho vybral za snoubence Panny Marie. Spjovala je Boží láska, která je obdařila zázračně počatým plodem.

Josef byl s pannou Marií zasnouben, ta počala z Ducha Svatého (Mt 1,18). Josef nechtěl věc rozebírat na veřejnosti a rozhodl se s ní potají rozejít. Zjevil se mu však anděl Páně a řekl, že má Marii k sobě přijmout, protože dítě, které v sobě nosí, bylo počato z Ducha Svatého.

To se taky stalo. Mezitím ale nařídil císař Augustus sčítání lidu v Izraeli, a protože Josef byl z Davidova rodu, musel se jít s těhotnou Marií nechat zapsat do Judska, do Betléma a vyšlo to zrovna na Ježíšovo narození. Po narození se mu přišli klanět tři králové, a když odešli, zjevil se Josefovi zase anděl, který mu řekl, že má vzít dítě a matku a utéct

do Egypta, protože Herodes bude v Betlémě hledat dítě a bude ho chtít zahubit. Odešli tedy do Egypta, kde byli až do Herodovy smrti.

Když Herodes zemřel, Josef se to dozvěděl opět ve snu, měl se vrátit zpátky do Izraele. Protože ale v Judsku kraloval Archealos, Herodův syn, šel Josef raději (opět na pokyn ze snu) do Galileje, do Nazareta.

Když měl Ježíš 12 let, ztratil se rodičům v Jeruzalémě. Báli se o něj a hledali ho. Našli ho sedět v chrámě a rozmlouvat s kněžími. Poslední zmínka o Josefovi je, když Maria říká Ježíšovi: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

Sv. Josef zemřel v Nazaretě, ještě před veřejným vystoupením Pána Ježíše.

L&N&M Venhudovy

Dar mše svaté

Před rokem jsme zažili uzavření kostelů těsně před Velikonočními svátky a mše byly nahrazeny on-line přenosy. Nám to připomínalo sledování televize, a ne prožívání něčeho nadpozemského, zejména bez svatého přijímání. Nebylo to prostě ono. A tak jsme si uvědomili, co pro nás mše svatá znamená. Zažívali jsme pouhé lidství a chyběla nám posila od našeho Boha. Až člověk přijde o něco, co se zdá být samozřejmostí, teprve zjistí, jak moc to pro něj znamená. Živý kontakt s Bohem je nenahraditelný.

Hledali jsme cestu, jak toto odloučení co nejdříve ukončit. Naše odvaha zavolat otci byla nakonec větší než obavy z koronaviru, či odmítnutí. Otec duchovní službu neodmítl a my se mohli těšit. Jak radostná pro nás byla svátost smíření spolu se svatým přijímáním u nás doma. Moc jsme se modlili, abychom mohli zase chodit do kostela a být blíže našemu Bohu.

Pán nám i v této složité době dává možnost být na mších svatých. Začali jsme si vážit každé mše svaté a úplně jinak ji prožívat. Vše počká, když se Ježíš obětuje na oltáři. Proto děkujeme našemu dobrému Bohu za to, že mše svaté máme, a také našemu otci, který je realizuje.

Ivana a Michal Rudykovi

Zdravice farnice

Zdravím všechny čtenáře, pana faráře a přeji krásné svátky Vzkříšení Ježíše Krista v probouzející se přírodě a po jarním úplňku všem! Musím do nemocnice, takže ostatní články v příštím čísle.

J.R.

Mládež děkanátu v době pandemie

Uplynul rok od prvních zpráv o šíření koronaviru v Evropě. Pandemie s krátkými přestávkami dále pokračuje, a to ovlivňuje naše každodenní životy. Fungování Mládeže děkanátu se rovněž změnilo. Nelze se setkat na spolču, jít společně na výlet, na pouť, či uspořádat víkendovku. Musíme se přizpůsobit pravidlům a nařízením, která jsou aktuálně v platnosti.

Od jara máme zřízenou skupinu na Facebooku, Společenství MDP na dálku, kde se snažíme navzájem zůstat v kontaktu a předávat si informace o aktivitách Mládeže. První pátek v měsíci slouží P. Strogan, kaplan pro mládež, mládežnickou mši svatou v kostele Povýšení sv. Kříže v Prostějově, kterou lze sledovat i on-line. Jednou za měsíc se snažíme uspořádat stream s hostem. Například minule jsme mluvili o životě v semináři s bohoslovcem. Každý týden máme ve skupině nějakou otázku pro mladé, říkáme tomu středeční Trendsetter. Pod vedením animátorky Kačky Pavlíkové se podařilo připravit postní duchovní obnovu online, která se těšila hojně účasti.

Věříme, že se letos budeme moci znovu potkávat osobně a moc se na to všichni těšíme!

Tomáš Pavelka, zástupce mládeže děkanátu

Jsem přínosem pro naše farní společenství?

Tak tuto otázku jsem si nedávno položila. Najednou jsem si připadla nepotřebná, pomalá a nic nechápající. Tedy nepotřebná ve vztahu k brigádám a výpomoci třeba na faře. Pomalá nejen v chůzi, ale i v řešení různých problémů a reakcích na různé podněty. Nechápající nové technologie a propojení mezi IT světy.

Zjistila jsem, jako mnoho jiných, že potřebuji pomoc, to mě nejdříve vyděsilo, pak jsem byla vděčná, a nakonec jsem kvitovala s vděkem, že mohu být alespoň posluchačem a tím i účastníkem náboženství pro dospělé, mší svatých, stejně jako křížových cest přes internet, postních kapek nebo modliteb desátku. Posilující a povzbuzující přítomnost ostatních farníků, nové možnosti i posila ve víře, velké poslání pro všechny, modlitba za nemocné a potřebné. Stejně tak obdivuji starší ročníky, kteří jsou schopni se připojit přes YouTube, jako třeba moje maminka, která ač sama zavřená v bytě pustila Pána k sobě domů, alespoň přes tyto přenosy. A to s velkou radostí.

Tak ještě jednou, jsem přínosem pro naše farní společenství? To asi nedokážu posoudit, ale dnes vím jednu věc jistě, farní společenství je velkým přínosem pro mě. Děkuji ...

Bohuslava Novotná

Pojďte s Pantlékem prožít
Velikonoce
od kdy: Květné neděle
youtube: Farnost Němčice nad Hanou
web: <https://pantlek.7x.cz/>
celý panel najdete v kostele sv. Máří Magdaleny
v Němčicích

Přijměte pozvání Národopisného souboru Pantlák ke sledování

Co se podařilo v roce 2020?

Ve farnosti Nezamyslice na Hané:

Podařilo se vyměnit 13ks vnějších oken a také opravit dvě vnitřní okna. Tato etapa byla z pohledu oprav oken asi zatím největší a i nejnáročnější. Jak určitě víte i z vlastních domácností, každá taková investice znamená nejen mnoho starostí a času, ale také úsporu energie. Celkové náklady činily cca 335 000 Kč. Na velkou část se podařily sehnat dotace z Ministerstva kultury a městyse Nezamyslice a také nějaké dary.

Kromě toho jsem vnímal jako důležité začít s rekonstrukcí sakristie. Podnětů bylo více – staré a rozměrově nevyhovující skříně, jejich uspořádání, a také časem a betlémským světlem začerněné omítky. Při té příležitosti se také řeší elektroinstalace, osvětlení, ohřev vody a věšáky na bundy. Všechny tyto problémy jsem postupně vnímal už poměrně dlouho a také k samotné rekonstrukci nedošlo naráz, ale díky vývoji událostí, okolností a také ochotě. Celkové náklady zatím nelze přesně sečíst (cca 65 000 Kč), ale i díky dobrodincům jsou mnohem nižší, za což jim patří velký dík.

Mimo jiné stále probíhá stavebně-historický průzkum fary, díky čemuž mohly být poskytnuty podklady např. pro návrh na řešení sanace fary.

Podařilo se také mnoho jiného, jako například různé úklidy, údržby, výsadba stromků, výroba svíček, medu, sbírání a louskání ořechů a mnoho dalšího, většinou v souvislosti s potřebou, ochotou a vynalézavostí.

Ve farnosti Dobromilice:

Tento rok se zde také pracovalo a investovalo na více frontách. Ve věži jsme navázali na loňskou opravu zvonice, ale tentokrát se pracovalo o trochu níže a sice opravou věžních hodin. S tím ale také souvisely podstatně velké práce se dřevem, neboť bylo nutné udělat pod hodiny podestu. Během prací jsme ovšem zjistili, že je nutné také vyměnit nejen podlahu a část schodů ke zvonům, ale také některé trámy. Když k tomu připočteme i práci statika, tak se původně odhadovaná částka nakonec vyšplhala až na téměř 200 000 Kč (z toho 50 000 Kč dotace z MK, cca 40 000 Kč se vysbíralo na transparentní účet). Jsem ale rád, že věž postupně prochází touto obrodou, a asi všichni jsme to vnímali zvláště o Vánocích, kdy k nám mohl i díky vaší vynalézavosti a ochotě zaznít „hlas z věže“.

Krom toho se také navázalo na loňské snažení a investice na faře, kdy jsme pokračovali s přípojkou plynu, koupili jsme kotel, radiátory a vše potřebné a v této fázi můžeme už začít topit plynem na faře ve společenské místnosti, v kuchyni a ve zpěvárně. Celkové letošní náklady jsou cca 150 000 Kč.

Ani jedna akce by neměla šanci na úspěch bez ochoty, a hlavně snahy spolupracovat. Velký dík patří také za finanční podporu 15 000 Kč od obcí Dobromilice a Doloplazy.

Ve farnostech Nezamyslice na Hané i Dobromilice jsem také inicioval nové vybavení zpěváren přes dotaci SZIF. Ačkoliv to dlouho vypadalo velmi nadějně pro obě farnosti, tak nakonec získala tuto dotaci pouze farnost Nezamyslice na Hané, a to ve výši cca 170 000 Kč.

Ve farnosti Tištín, Koválovice:

Ve farnosti Tištín se už nějakou dobu naše pozornost upírá směrem k odvlhčení zdiva. Po předchozí podstatné akci v předloňském roce se znovu připravujeme a postupně i finančně nadechujeme k dokončení, neboť odtokové svody vody zatím ještě nejsou zakopány a napojeny.

Také se po poměrně dlouhých peripetiích s úřady a pojišťovnou podařilo zařídit i ve spolupráci s městysem Tištín znovuvytvoření ukradených památných desek v podloubí kostela.

Chtěl bych také touto cestou poděkovat paní Dubské, že darovala ořechy k vylouskání.

V Koválovicích byly provedeny opravy po vichřici a dále se řešila oprava topného tělesa a výměna koberců za nové.

Ve všech farnostech se postupně také pracuje na el-revizi kostelů a far. Některé objekty se již podařilo i dokončit, ale ostatní na dokončení teprve čekají.

Určitě jsem zapomněl na některé opravy, či úsilí. Mnohé z toho jistě vidí každý, kdo chce vidět, pomoci a spolupracovat a co je důležité, že hlavně veškeré úsilí vidí náš Pán a odmění.

Na závěr přidávám ještě fotku s ministranty. Po domluvě s paní ředitelkou mohli po nějaké době přijít do kostela i kluci z Domova na zámku, přijmout svátosti a adorovat Nejsvětější svátosti oltářní.

P. Marek F. Glac

Boží vedení

Byla jsem oslovena, abych napsala pár řádků o výběru svého tématu k bakalářské práci. Nechci, aby to vyznělo, že se chlubím, nebo na sebe upoutávám pozornost. Nebudu zde ani popisovat nějaký velký zázrak. Spíše to bude odkaz na to, že je dobré radovat se (a zvláště v dnešní době) z maličkostí, být Bohu vděčný i za drobnosti a snažit se vidět Jeho působení ve svém životě. Stačí se zamyslet. Na chvíli nadechnout, pozvat Boha do svého života, aby On v něm byl Pánem. Pak nás bude provázet a používat, jak On to potřebuje, a budeme nakonec plni radosti z našeho povolání v tomto světě. Odevzdanost do Jeho rukou je tím nejlepším receptem na dobrý život. Také je povzbuzením k tomu, abychom naslouchali svému okolí a nebáli se zeptat na rady ostatních. Vždyť i prostřednictvím našich bližních k nám Bůh může promlouvat. Už několikrát se mi v životě prokázalo: „Člověče přičiň se, a Bůh ti pomůže.“

Jako téma jsem si zvolila Ludvíku de Marillac. Spíše mám tedy pocit, že to ona si vybrala mě. Možná se ptáte, kdo že to ta sv. Ludvíka je. Tato otázka mě vůbec nepřekvapuje. I já bych si ji asi před rokem a půl kladla. Když však zmíním sv. Vincence de Paul, většina katolíků, už přikývne hlavou. O jejich životě ale napíšu později. Ráda bych vám tedy nyní popsala, jak to všechno začalo, protože k tématu jsem přišla docela originální cestou.

Zhruba v polovině mého studia na Teologické fakultě jsme se museli rozhodnout o tom, jaké téma si vybereme, a kdo bude náš vedoucí práce. Ve výběru vedoucího jsem měla celkem jasno. Co se ale tématu týče, tak moje hlava vymýšlela nejrůznější věci, ale nic přesvědčivého a uspokojivého z ní nevyšlo. Samozřejmě jsem se za své téma modlila. Přece jenom je důležité zvolit si něco, co vás bude alespoň trochu bavit. Kdo na vysoké škole někdy studoval, tuší, co napsání takové práce obnáší. Práci se často věnujete (alespoň v mém případě to tak bylo), téměř celý školní rok a prosedíte u ní ne hodiny, ale týdny a měsíce. Věděla jsem přibližně, jakou cestou jít. Bavila mě tematika světců. Čtení jejich životů mi bylo a je neustálou inspirací, a tak jsem přemýšlela. Napadlo mě

oslovit mou babičku, která se ve tématice svatých vyzná lépe než já, a ta mi hned poslala seznam několika jmen. Pro doplnění zmiňuji, že jsem chtěla někoho originálního, nějakého svatého, který není v mém oboru příliš znám a prozkoumán. Já jsem ten stejný e-mail odeslala svému vedoucímu, který mi doporučil tuto světici. Já jsem poslušně souhlasila, ač mě naplnil strach, že bude náročnější sehnat potřebnou literaturu. Za pomoci vedoucího práce, kterému patří velký dík, jsem sestavila konečné téma, cíl, metodu apod. Potěšil mě, když zmínil, že se jedná o dobře vybranou problematiku. Dodalo mi to jistoty, a pocitu smysluplnosti.

Hlavní prázdniny přeletěly, jako vždy, a já už musela řešit strukturu, shánět zdroje a začít pomalu psát. Co se zdrojů týče, byla jsem převážně odkázána na cizojazyčnou literaturu, jelikož o této světici je v češtině jen pramálo zdrojů, ale sv. Ludvíka si mě vedla. Musela jsem též oslovit přímo Dcery křesťanské lásky (pozn. Společnost Dcer křesťanské lásky Ludvíka založila se sv. Vincencem de Paul), aby mi poskytly zdroje, které veřejnosti nejsou běžně dostupné. S jejich pomocí jsem obdržela takové množství literatury, o jakém se mi ani nesnilo. Při popisu se může zdát, že vše šlo jako po másle, ale jen Bůh ví, kolik strachu, obav a úzkosti jsem při tom všem zažívala. Navíc psát první závěrečnou práci také není úplně lehké. Připadala jsem si, jako by mě někdo hodil do vody a křičel, plav! Ale s pomocí Boží a sv. Ludvíky se práce postupně dařila a nabírala větší a větší obsah. Samotné psaní se mi stalo zálibou. Odhalovala jsem její skrytý a dech beroucí život. Jaká je škoda, že o ní věřící nemají větší potuchy. Myslím, že může být velkým příkladem nás všech. Při psaní mě ale zarazila ještě jedna věc. Věděla jsem, že mojí křestní patronkou je sv. Kateřina Labouré, Francouzka, prostřednictvím které nám Panna Maria dala zázračnou medailku. Co mi ale unikalo, byl fakt, že i ona patřila do této Společnosti. Když jsem se hlouběji zajímala o její život, zjistila jsem, že její tělo se nachází v pařížské kapli na ulici Rue du Bac, a hned na vedlejším oltáři je pochovaná sv. Ludvíka de Marillac! Krásné propojení. Tímto bych chtěla pozvat všechny věřící, aby se více zajímali o své křestní a biřmovací patrony a nebáli se je i ostatní svaté prosit o přímlovu. Jistě nám velmi fandí a jejich příklad pro nás může být nemalým obohacením.

Chtěla bych také všem připomenout, že je třeba věřit Bohu, i když občas nevíme, co máme dělat, o čem psát, nebo kam jít. Já své téma také neznala hned. Nepřišlo jako blesk z čistého nebe. Byl to proces. Proces a hledání. Možná někdy nevíme a nedostaneme odpověď hned, ale pokud jsme svůj život vložili do Božích rukou, není se čeho bát. Já momentálně dokončuji svou bakalářku. Čekají mě poslední úpravy a zanedlouho ji budu odevzdávat. Tímto bych vás chtěla také pozvat k modlitbě za všechny studenty končící své studium. Ať už se jedná o vysokoškoláky, nebo středoškoláky. Těším se, až práci obhájím a budu vám o Ludvíce moci napsat více.

Krásné prožití Velikonoc

Kateřina Rudyková

Kříž

Kříž, dvě dřeva přes sebe,
kříž, osobní boj.
Kříž, zlato na krku,
kříž, životní postoj.
Kříž, za lidské spasení,
kříž, bolesti ran.
Kříž, syna umučení,
to seslal nám Pán.

Bohuslava Novotná

Krátce o odpustcích

Získání odpustků NEZNAMENÁ odpuštění hříchů, tedy zlého jednání člověka. Člověk má hledat nápravu následků svého zlého jednání. Některé následky ale zcela napravit nelze. Odpustky zahlazují (duchovní) následky zlého jednání člověka.

Odpustky lze získávat především pro zemřelé lidi. Odpustky lze získávat modlitbou a dobročinnými skutky ve prospěch druhých lidí.

Je smutným faktem, že v určitém historickém období bylo získávání odpustků zneužito k finančnímu prospěchu.

Každé zlé jednání člověka má své následky a důsledky. Člověk má své zlé jednání reflektovat, hledat odpuštění a smíření a škodu napravit. Některé následky a důsledky zlého jednání ale odstranit nelze. Pro příklad: člověk uškodí někomu jinému. Nakonec mezi nimi dojde ke smíření a odpuštění. Ale následně musí dojít i k nápravě křivdy (vrátit ukradené atp.). Pokud ale někdo zemře, nese si s sebou za hranici smrti i takovéto dluhy. Takovému člověku lze pomáhat právě modlitbou, získáním odpustků (za určitých daných podmínek).

Přehled způsobů, jak je možné v letošním roce získat odpustky naleznete níže.

P. Marek F. Glac

ROK SVATÉHO JOSEFA

možnosti získání daru
plnomocných odpustků
do 8. prosince 2021

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY:

1. SVÁTOST SMÍŘENÍ
2. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ
3. MODLITBA NA ÚMYSL SVATÉHO OTCE
4. ZŘEKnutí SE JAKÉHOKOLI HŘÍCHU

A 19. března a 1. května,
19. dne kteréhokoli měsíce
nebo každou středu:
ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

+
Modlitba
nebo úkon zbožnosti
ke cti sv. Josefa

B Kdykoli v průběhu roku:
ZÁKLADNÍ PODMÍNKY
+ jedna z možností

1. Alespoň půlhodinová meditace
o modlitbě Páně
2. Vykonání skutku milosrdenství
3. Modlitba růžence v rodině
nebo snoubenců
4. Prosby o přímluvu za ty,
kdo hledají důstojnou práci
5. Litanie k sv. Josefovi
za pronásledovanou církev
a další

C Možnosti pro lidi pokročilého věku, nemocné, trpící
a ty, kdo oprávněně nemohou opustit domov:
zřeknutí se jakéhokoli hříchu, modlitba ke cti sv. Josefa, obětování s důvěrou svých
bolestí a obtíží + úmysl splnit zbývající základní podmínky, jakmile to bude možné

Knižní tipy

Vážení farníci, ráda bych se s vámi podělila o několik tipů na dobrou knížku, viděno mojí optikou.

První knihou je román podle skutečného příběhu Tatér z Osvětimi autorky Heather Morrisové. Jde o příběh slovenského žida Lale Sokolova, který jako vězeň v Osvětimi musel označovat své spoluvězně čísly a svou relativní volnost využíval k tomu, aby pomáhal druhým. Příběhem se prolíná i jeho vztah k dívce Gitě, se kterou se seznámil právě v Osvětimi. Na knihu navazuje román Cilčina cesta, který je také vyprávěním skutečného životního příběhu. Cilka je zmiňována již v prvním díle, druhý popisuje především její nespravedlivé poválečné odsouzení za kolaboraci s Němci a následné věznění v gulagu.

Tématu 2. světové války a době těsně po ní se věnuje román Aleny Mornštajnové, Hana. Příběh je opět inspirován skutečnými událostmi. Kniha začíná slovy hlavní hrdinky Miry: „Nikdy jsem nepochopila, proč dospělí dětem tvrdí, že se vyplácí být hodný a poslušný. Kdybych byla vzorná dcera, bylo by dnes moje jméno vytesané na náhrobním kameni.“ Alena Mornštajnová je skvělá vypravěčka o čemž svědčí i její další román Tiché roky.

Románová kronika Šikmý kostel autorky Karin Lednické nás zavede do roku 1894, do doby velkého důlního neštěstí, které zasáhlo do osudů téměř všech rodin v původně pastevecké vesnici. Příběh je postaven na příbězích havířské vdovy Barbory, její přítelkyně Julky a Barbořina pozdějšího zetě Ludwika. Příběhy se vzájemně prolínají a mají spoustu dalších zajímavých dějových linek. Román se velmi dobře čte, byl vydán i druhý díl a na třetím autorka pracuje.

Dětem by se mohla líbit knížka Poklady pod sněhem autorky Patricie St. John. Dá se změnit minulost? Je možné odpustit druhým lidem? Mohou se z nepřátel stát blízcí přátelé? V tomto příběhu se vypravíte do krásné alpské krajiny, kde se setkáte s vánoční hvězdou, kotětem Vločkou i záhadným starcem z hor. Dozvíte se, proč Annette tolik nenávidí Luciena a proč se mu chce za každou cenu pomstít. Spolu s Lucienem zase projedete nebezpečným průsmykem. Především ale porozumíte nebezpečí hořkosti a zloby a tomu, jak důležité je odpuštění.

Snad vám některá z knih udělá radost při odpočinku na zahrádce či doma při letní bouři.

Přeji vám všem pevné zdraví a těším se na brzké shledání.

Dáša Pavlíková

NEZAMYSlický FARNÍ TÁBOR

16. 8. - 23. 8. 2021

STVOŘENÍ SVĚTA

CENA 2000 Kč

Více informací: farni.tabor.nezamyslice@gmail.com nebo

Vladimír Novotný, 605 006 898

Ve spolupráci se Sarkander, z. s.

I letos pro vás připravuje tým vedoucích farní tábor. Situace je možná nejistá, ale my věříme, že to opět vyjde a tuto skvělou tradici se nám podaří udržet i v této době. Neváhejte nás doporučit známým.